

Първо Откровение: пред раздялата с ПИФ, Воденичаров и с Мирчев от ЮЗУ

Петър Дошков

Научих за случващото се със Стефан Дечев случайно. Преглеждах сайта на Лекс, когато открих статията в Дневник „Бартер с декан“. Берон и двама като него предлагат от текста на чл.31, ал.2 от Закона за висшето образование (ЗВО) да отпадне ограничението за трети последователен мандат на деканска длъжност. Съображенията им са вид вокс претере nihil. Много по-важно е да се измени текстът на чл. 38 : **актовете на органите за управление на висшето училище могат да се обжалват пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.** Текстът търпи два прочита в зависимост от тълкуването на удебелената именна фраза. Буквалното тълкуване е тясно. **Широко** е тълкуване, според което на обжалване подлежат и необжалваемите актове на основните звена на висшето училище. Не се среща в съдебната практика. Широкото тълкуване на чл. 38 ЗВО съответства на конституционната норма на чл.120 К РБ - общата клауза за обжалване от гражданите на всички административни актове, които нарушават или застрашават техни законни права и интереси. Чл. 38 ЗВО във връзка с чл.120 К РБ не се упражнява от Катя Бельова (Благоевградски окръжен съд) и от Иван Раденков (ВАС). Конституционносъобразен ще е текстът на чл. 38 ЗВО без две предложни фрази: **актовете на органите на висшето училище могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.**

Авторът на „Бартер с декан“ (www.dnevnik.bg/show/?storyid=406944) напразно се тревожи, че Воденичаров ще има и трети мандат като декан на ПИФ. Статията в Дневник ме споменава във връзка с информацията за нищожен прием на студенти в ПИФ,

извършен от Воденичаров еднолично. Допълвам с **Камен Пенков, зам.-министър на вътрешните работи**. Той е с нищожна диплома за висше образование Право и е от скритите козове на Воденичаров не само срещу Стефан: *„ Мога да кажа, че много бързо мога да разбера от кой интернет-клуб е излязло и мога да изясня точно кой го е подал. И утре във „Вяра“ или в „Струма“ да напиша, че еди кой си не смее да излезе тук и да го каже открито, използва анонимно. И този интернет-клуб да бъде закрит или съответно от кой личен компютър.“*

Предистория с историци

Познавам Стефан. Бяхме не само в един факултет, но и от стачкуващите срещу бившия ректор Кирил Чимев и Райо Чората. Тогава Воденичаров (нехабилитиран), Шопов, Лялев, Мирчев, Гюдженов и др. бяха от другата страна. Бях говорител на стачния комитет и отговарях за юридическата обезпеченост на стачката. Държах списъците със стачкуващите. Историците бяха разделени. Стефан подписа първи. По-късно и Валентин Китанов. Уговорката беше, че името му ще се спомене само в крайния случай. „Краен случай“ е съдебният. Заплахата за съд идваше от Воденичаров. Снежана Димитрова подписа, но после оттегли подписа си. Имала съображения. Не ги научих. Кристина Попова не стачкуваше. Беше с Шопов при противната страна. Подписаха още Маргарита Тачева и Милчо Лалков. Пантев – не, по-късно научих, че ЮЗУ го е подпомогнало в задгранична командировка. Милчо Лалков беше голям човек и историк. *„Колега, не съм се колебал. Тук не съм на цял щат, затова потърсих юрисконсулта на СУ. Четохме законите. Имам право да ви подкрепя и да не влизам в часове. Подписвам се като работещ в ЮЗУ.“*

Никакво едно на ум за Стефан поради случилото се с мен

Всякакъв паралел между миналото ми и прогноза за бъдещето на Стефан извън ЮЗУ е неоснователен. Наистина съм уволнен заради даденото интервю пред КТБ на 7 януари 2005г. Изнесох данните за корупцията на Воденичаров. Воденичаров чрез ЮЗУ и вестник Струма ми откри съдебна сметка с 22 иска на студенти от ПИФ (които с едно изключение не са гледали интервюто на Ивановден 2005г.). Претендират обезвреда от по 5000лв. (на калпак) за претърпени неимуществени вреди. Увредил съм ги с интервюто, понеже съм говорил за корупцията на Гюдженов (ректор на ЮЗУ) и Воденичаров. Изнесените данни наранили душите им. Общият текст на молбите е от адвокатката Незабравка Стоева. Съдебната история е поучителна, но за нея в нов дискурс.

Стефан няма да има и дела във ВАС. Няма да бъде и обект на досъдебно наказателно преследване. Аз имах 5 дознания във връзка с интервюто на Ивановден 2005г. Първата жалба е от тандема Гюдженов-Вера Лазарова (едновременно юрисконсултката на ЮЗУ и асистент по трудово право в ПИФ). Втората – от благоевградския съдия Росен Василев, асистент на Воденичаров във ПИФ. Третата - от Васил Мадолев, зам.-декан на ПИФ. Тя е в смехова рамка нататък. Четвъртата жалба е колективна иновация на Гюдженов, Хачик Хачикян, Антони Стоилов (декан на ФФ) , Камелия Илиева (секретарка на ректора и (втора) юрисконсултката на ЮЗУ) и Величка Сотирова (секретарката на катедрата по български език). Идеята е полицията в Благоевград да ме застави да напусна града. Това е целта и на последната жалба. Подава я (!) Красимир Аршинков, председател на БЛОС, направо до Отдел за борба с организираната престъпност в Благоевград. Нищо не излезе от жалбите. Ползвах обясненията пред дознателите (с изключение на Мадолевата) за повторни сигнали. Посочвах доказателствата, които исках да бъдат събрани. Релевирах имената на корумпираните: Воденичаров, разни съдии, Гюдженов... Подчертавах на дознателите падащия тренд на кариерите им при неизбежния обрат, ако се нарушат правата ми.

Предсказанието на Милчо Лалков

Шопов не криеше, че един от рецензентите за професурата му е Милчо Лалков. Попитах го в прав текст защо е рецензирал Шопов. „Колега, Вие не сте единственият, който ме пита. Май е време да поговоря с Шопов. Рецензията ми е първият и последен мой опит в методиката. Не намерих увеличително стъкло за приноса на Шопов към науката история. Завърших рецензията си със заключението, че науката не губи историк, докато методиката печели такъв. Помнете думите ми, колега, че Шопов няма да иде при педагозите. Нали там бяха методиците?“ Милчо Лалков се оказа пророк.

Криси с дамоклиев меч

Съставянето протоколи (официални документи) с невярно съдържание, както и вписването в протоколи на несъществуващи (неверни) обстоятелства са два различни вида изпълнителни деяния (престъпления). Престъпленията са от общ характер. Изпълнителните деяния са системни, което води до усложнена престъпна дейност. Понеже обстановката е еднородна и условията са еднакви (умисъл, съучастие на секретарката на катедрата), престъпленията са продължавани. Оставам с впечатлението от текстовете на Стефан за двата вида престъпна съвкупност: идеална и реална . Извършените документни престъпления и престъпленията по служба се субсимираат под квалифицирани състави от НК. Най-тежкото наказание при всеки от случаите е лишаване от свобода. След изнесеното от Стефан, окръжна прокуратура – Благоевград има законен повод за наказателно преследване. Релевантната прокуратура може да се сезира и чрез сигнал. Каквото и да се случи в досъдебната фаза, съдът ще освободи Попова от административна длъжност още в досъдебното производство. Не е утеха чл. 55 НПК : наказание под законовия минимум. Пътят към възкръснението е през

съкратеното съдебно производство. Иначе Криси рискува да се изправи в съдебната зала и срещу частен обвинител. Абсолютната погасителна давност за наказателно преследване изтича след години.

Зала Шопов няма да има само защото го е решил ФС

Каква е природата на акт от вида на този за увековечаване на Шопов посмъртно със зала. Такъв акт не е административен (индивидуален, общ или нормативен). Номинирането на зала с име не засяга ничия правна сфера. Актът е на признателност. Признателността носи престиж на висшето училище. Процедурата е на кръгове. Първоначално идеята за увековечаване обвързва само катедрата. Нейното предложение се одобрява от ФС. Вторият признателен кръг е ПИФ, ако ФС (факултетният съвет) приеме предложението на катедрата. Процедурата завършва с решение на академичния съвет (АС). Тогава заслугите и ореола Шопов ще ползват ЮЗУ. АС взема решението си по аналогия на чл. 30, ал. 1, т. 13 ЗВО или по глава 7 ЗВО (една от двете норми е правен плеоназъм). Уточнението на конкретна зала за табела Шопов не прави залата единичен денотат на табелата. Когато ЮЗУ се свие като шагренова кожа поради закриването на ПИФ, табелата Шопов трябва да се сложи на друга зала. Това няма да се случи. Твърденията на Воденичаров за присъдено нещо (окончателно решение) на равнище ФС на ПИФ са с измамлива цел. Никой факултет не разполага с правото на окончателно решение да увековечи Шопов. Последниците на незавършената процедура (пред АС) са правно нищо. Защо АС на ЮЗУ няма да приеме предложението, което ПИФ няма да направи. Отговорът: защото деканът и част от деканското ръководство на ПИФ са нелегитимни.

Воденичаров е квази декан на ПИФ и инфам, но не е единствен такъв

Започвам с аргумент от сигнал (с обратна разписка) до гл. прокурор Велчев. „Съгласно чл.31,ал.3 ЗВО мандатът на декан се прекратява предсрочно при навършване на 65-годишна възраст. Прекратителният срок за Воденичаров на длъжността декан на ПИФ е настъпил на 18. IX. 2005г (дата на раждане). Последващото изменение на разпоредбата (ДВ, бр.83/2005г. в сила от 18.10.2005г.) няма обратна сила. Актовете, постановени от Воденичаров, член на ВСС, след посочената дата, са нищожни (тълкувателно решение № 2 от 14.05.1991 г. на ОСГК).“ (Ректорът Гюдженев подлежи на наказателно преследване, понеже е съучастник на Воденичаров.)

Придобиването на право на пенсиониране (чл. 328 КТ : професорите и доцентите придобиват право на пенсия на 65г.) е юридически факт с три последици. **Административноправната** е, че навършените от Воденичаров 65г. прекратяват мандата му на декан АВТОМАТИЧНО. **Трудовоправните последици** са две. **Първата** - ректорът е длъжен да прекрати трудовия договор на Воденичаров с ЮЗУ. **Втората** - ректорът сключва с Воденичаров срочен трудов договор на основание Параграф 11 от ПЗР на ЗВО: **По предложение на катедрения съвет и съвета на основното звено и/или филиала, след решение на академичния съвет трудовите договори с хабилитираните лица, които заемат длъжността "професор", при навършване на възрастта по чл. 328, ал. 1, т. 10 от Кодекса на труда могат да бъдат удължени за срок една година, но за не повече от три години, а за хабилитираните лица, които заемат длъжността "доцент" - за срок една година, но за не повече от две години.**" Параграф 11 от ПЗР на ЗВО трансформира безсрочното трудово правоотношение в срочно. Новият срочен договор ще се различава от стария по формулата: до сега по чл. 67, ал.1, т.1 КТ - **след 65 г.** по чл. 67, ал.1, т.2 КТ. Налице е срочна новация – най-много до три години за професор или до две години за доцент.

Воденичаров няма договор с ЮЗУ на основание Параграф 11 ЗВО. Такъв договор вади ПУБЛИЧНО всеки

преподавател от академичния състав на висшето училище. Релевантният текст на чл. 54 ЗВО е безкомпромисен: **Длъжностите по чл. 48, ал. 1 се заемат с трудов договор за неопределено време.** Навършвайки 65 години през 2005г., Воденичаров е в управленски аут: никаква длъжност, включително и председател (стар или нов) на ОС на ЮЗУ. Злото не е само в ПИФ с право на пенсия. Нелегитимни са зам.-деканите (на Воденичаров) Миланов и Величков. Двамата отдавна са экс леге извън академичния състав на ЮЗУ, поради придобитото право по чл. 328 КТ (пенсия).

Воденичаров не е член на никое общо събрание в ЮЗУ

Общото събрание на ПИФ се състои от членовете на академичния състав на основен трудов договор – аргумент от чл. 26, ал.2 ЗВО. ЗВО посочва в § 4д. ПЗР: **"Основен трудов договор" е трудовият договор, сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ.** Трудовият договор се смята сключен за неопределено време, ако изрично не е уговорено друго. Упражняването на деканска длъжност от страна на Воденичаров след 18 септември 2005г. (**датата на раждане**) е по два състава престъпление по служба (неизпълнено задължение за освобождаване на деканската длъжност и превишаване на власт от страна на пенсионер). Налице е особено опасен случай с оглед на последиците от идеалната престъпна съвкупност. Актовете му на декан са на некомпетентен държавен орган вече повече от **2** години. Всеки може да поиска от административния съд в Благоевград без ограничение във времето да прогласи нищожността им. Продължените престъпления се наказват по-строго.

Последни напъни на Воденичаров за престъпно деканствуване

Струма (от четвъртък, 13 декември 2007г., Димитрина Асенова) ни поднася в АЗ-форма версията му за незавършен втори мандат. „ През 2005 г. бях освободен от ЮЗУ за 2 месеца заради дипломатическа работа... Предложението за Финландия, което получих, не ме устройваше и не го приех, така че се върнах пак в ЮЗУ. В ПИФ вече течеше процедура за избор на нов декан, аз се кандидатирах и ме избрах, така че на практика мандатът ми заедно с мандата на всички ръководни органи на факултета изтича през 2009 г. ” Следва суфле а ла Димитрина Асенова. „ В края на общото събрание снощи проф. Воденичаров поиска с тайно гласуване членовете да му дадат вот на доверие и получи подкрепата на колегите си за работата си и през идната година.”.

Възможно ли е това, дори Воденичаров да не беше с право на пенсия за изслужено време и старост. **Отговорът** е: - Не, не е възможно. Факултетът е основно звено на висшето училище. Органи за управление на факултета са общото събрание, факултетният съвет и деканът. Те имат мандат 4 години. Мандатът им не се прекъсва при провеждане на частични избори - чл. 26, ал. 2 ЗВО. Изборът за декан, ако Воденичаров е предизвикал такъв през 2005г. с ЛЪЖЛИВОТО си освобождаване от ЮЗУ поради преминаване на друга работа, е бил частичен. „**Частичен**” означава встъпване в правата на декан до края на текущия мандат. Мандатът е на този, който е упражнявал правата повече от две години. Редукцията на мандата на ОС на ПИФ до фактическо заемане на деканска длъжност е противозаконно. Действието на Воденичаров, за което научавам от Струма, е съставомерно – злоупотреба със служебно положение от пенсионер без срочен трудов договор с ЮЗУ. Изпълнителното деяние е и с признаците на престъпление срещу реда на управление във висшето образование. Ако ОС на ПИФ не влезе в законните релси, се явява **ex nunc** извън закона. Налице е не само групово противопоставяне на реда на държавно управление, но и престъпление по служба на всички участници, приели противозаконното прекратяване на мандата на ОС на ПИФ. Министърът на образованието и науката е длъжен да наложи

на всеки член на нелегитимното общо събрание санкция по ЗАНН.

Очищение от главоблъсканици за статуса на Воденичаров

Да приемем, че мандатът на ОС на ПИФ не е прекъснат, както и че Воденичаров се е кандидатира за декан през 2005г. Тогава е бил външен за ЮЗУ, понеже - по цитираното негово обяснение в Струма - е бил освободен от работа в ЮЗУ, за да стане дипломат във Финландия. Полагаме ДЗЕН усилие, за да НЕ видим, че към оня момент е бил с право на пенсия. **Въпросът:** -Могъл ли е да бъде избран законосъобразно за декан. **Отговорът:** - Такава опция пред Воденичаров няма. ЗВО казва, че ОС избира за декан член от академичния си състав. Воденичаров не е бил такъв, щом към оня момент не е престоил в ПИФ. ЗВО го изключва от състава на ОС. Връщането му без конкурс на работа в ЮЗУ, понеже не харесал дипломацията, е НЕЛЕГАЛНО. Онова , което може да получи легално при законен случай, е часове на хонорар (граждански договор).

ОС на ПИФ, ако го е избрало през 2005г., и Воденичаров, ако е участвал в изборите, са извършили престъпления от вида на тези, за които вече писах. Деканският проект на Воденичаров е инициална нула. Мина времето, когато едно външно лице (от друго висше училище) можеше да се кандидатира за ръководна длъжност в друго висше училище. ЗВО става все по-рестриктивен и недемократичен. Обоснован извод: Воденичаров е можел да бъде само гост на събранието през 2005г., ако такава се е провело.

Недължимо платено

При всеки случай след 18 септември 2005г., Воденичаров е длъжен да върне на ЮЗУ всички суми, които са му платени за декан и за председател на ОС на ЮЗУ.

Възнагражденията за преподавателска длъжност се явяват недължимо платени при липсата на договора по Параграф 11 ЗВО. Ако старият договор (оспорвам валидността и на такъв с ЮЗУ) е новиран с решението на АС по реда на Параграф 11 ЗВО, на връщане подлежат само възнагражденията за декан и председател на ОС на ЮЗУ.

„Всички обичат Реймънд“

Изразът от Струма (виж по-горе за) „вот на доверие“ е иновация на Воденичаров, който от години е аут от академичния състав. ЗВО не работи с този термин. Защо Воденичаров е поискал от ОС на ПИФ „вот на доверие“, след като не му се противопоставят (изключвам Стефан), е загадка. Най-вероятното обяснение е да му бъде издадена от ректора Мирчев инвеститура за изпълняващ длъжността декан на ПИФ. Но пък срокът за изпълняващ длъжността по ЗВО е за 3 месеца, и то когато декан не може да бъде избран на редовни избори. **Очиизвадно** Воденичаров чака поправката в ЗВО за неограничен брой мандати на деканска длъжност.

Не прави чест на Берон да отрича за Воденичаров: „Проф. Л. Корнезов, Петър Берон и кметът К. Паскалев връчиха дипломите на десетките отличници, а ректорът ги награди с часовници и плакети. Сред абсолвентите с отлична диплома са синът на зам. главния прокурор В. Първанов - Иван, и дъщерята на кмета на Благоевград – Елена (Струма, **3 Декември 2007**: <http://www.struma.com/cgi-bin/archive.cgi>). Дневник е от 12 декември.

Невъзможното уволнение

Писа се (и от Александър Везенков) за заканите на Воденичаров към Стефан за уволнение. Знаем какво означава Воденичаровото „ **ще се намери правен механизъм**“. ОС на ПИФ не може да уволнява. Ректорът

обаче може. Мирчев няма да уволни никого. Причината : ОС на ЮЗУ е провело изборите за ректор в незаконен състав. Изборни права са упражнили лица без право да избират и да бъдат избирани. Воденичаров е от тях. Изборът му през 2007г. за председател на ОС на ЮЗУ е невъзможен. Нищожен е и изборът на Мирчев за ректор. Малко вероятно е само ПИФ да изпраща пенсионери за членове на ОС на ЮЗУ. Приносът на ПИФ не трябва да се свежда само до Воденичаров. Напомням за зам.-деканите на ПИФ Миланов (**04 юли 1939 г.**) и Величков (**19.08.1940**), които са без избирателни права навсякъде в ЮЗУ. Ако Мирчев тръгне да уволнява, ще трябва да се справя и с установителен иск за правоотношение с ректор. Този въпрос се решава от съда първи, защото е преюдициален за материалната компетентност на ректор. Не виждам Мирчев като ректор.

Гордиев възел

"30 октомври 2007г. Струма: **Проф. Ал. Воденичаров пък бе преизбран за председател на общото събрание.**" Воденичаров не представлява ОС на ЮЗУ. Вече знаем защо изборът му е нищожен. Работата е, че без председател на ОС на ЮЗУ няма ректор. **Трудовият договор на ректор се сключва с Председателя на ОС – чл.29, ал.2 ЗВО.** Това задължение не може да се прехвърля. Воденичаров не може да сключи с Мирчев валиден договор по чл. 107 КТ. **Трудов договор, който противоречи на закона, е недействителен – чл. 74 КТ.** Легитимирани да предявят иска са инспекцията по труда и министър Вълчев. Министърът е длъжен по закон. Мотив е и политическото му бъдеще. Той отговаря за регистрите с данните за преподавателския състав. Ако не ги е актуализирал или ако е пренебрегнал актуални данни, е с корупционен принос (както и ЮЗУ ако мами МОН с данните за Воденичаров...).

To be or not to be

Последиците от нелегитимността на Мирчев са в геометрична прогресия. Договорите, които вече е сключил, подлежат на разваляне (нищожни по ЗЗД или недействителни по КТ). **Дипломите**, подписани от Мирчев, са частично нищожни. Те са **с разрушена формална доказателствена сила**. Добросъвестността изисква да не се вреди повече. Мирчев има интерес да предяви ЛИЧНО иска за недействителен договор по вина на Воденичаров. Съдебното действие е само с плюсове.

Воденичаров и ВСС

Членовете на ВСС са носители според (оборимата презумпция на) Конституцията на високи нравствени и професионални качества. **Sic!** Ако Воденичаров за два месеца е бил на дипломатическа служба (а не на юридическа длъжност задграница) е трябвало да си подаде оставката от ВСС пред НС, което го е избрало. Дипломатът не е практикуващ юрист. Воденичаров не е депозирал оставка пред НС. Според мен е очевидно, че здраво лъже за дипломатическата си двумесечна кариера. Интересно е какво ще каже Калфин.

Две разбулени тайни на Воденичаров

Знам какво има предвид с „ Мога да кажа, че много бързо мога да разбера от кой интернет-клуб е излязло и мога да изясня точно кой го е подал. _И утре във „Вяра“ или в „Струма“ да напиша, че еди кой си не смее да излезе тук и да го каже открито, използва анонимно. И този интернет-клуб да бъде закрит или съответно от кой личен компютър. (**“ХАЙДЕ СЕГА, ЯСНО Е, ЧЕ ЩЕ ГЛАСУВАМЕ “ЗА”!**”). Твърденията на Воденичаров са основателни. МВР разполага със специални разузнавателни средства. Връзките на Воденичаров с част от апарата на МВР се генерират от НЕЛЕГАЛНИЯ прием на полицаи за студенти по право в ПИФ.

Разполагам с два документа. Започвам с по-малко интересния от двата. Пиша до **гл. прокурор Велчев** (с обратна разписка): **„Деканът на ПИФ и член на ВСС Ал. Воденичаров еднолично е приел студенти по Право със Заповед 445/ 11.10. 2001г. Единственият орган, компетентен да утвърди брой на студенти, е МС на РБ (чл.9,ал.3,т.6 от ЗВО). Нищожният прием е по чл. 21, ал.1, т. 8 ЗВО: „... подготовка и за повишаване квалификацията на специалисти с висше образование...“.** Такива лица са специализанти (чл. 66, ал.4 ЗВО), а не студенти. Специализантите не придобиват по-висока образователна степен или нова специалност (посл. изр. на чл. 66, ал.4 ЗВО). **Получават удостоверение за успешна специализация, а не диплома за висше образование.“** Вторият документ се отнася пряко до **зам.-министъра на МВР Камен Пенков Пенков**. Приет е за студент по право в **ПИФ със Заповед 1917 от 28.11. 1995г.** Подписът е на ректор Кирил Чимев, печатът – на ЮЗУ. Камен Пенков е първият случай на задочник по Право чрез спонсорство. Другият спонсор от заповедта на Чимев е Румяна Захаријева Райчева. Но името нищо не ми говори. Приемът и на двамата е изначално нищожен. Спонсорството е договор. Неговата дефиниция не е в ТЗ, нито е в ЗЗД. Ползвам за обяснение на спонсорството Конвенцията за трансгранична телевизия, ратифицирана, обнародвана и влязла в сила за РБ. Спонсорството е двустранен договор, по силата на който спонсорираният получава средства от спонсора, за да извършва дейността си, като се задължава (пред спонсора) да му създава положителен имидж. Накратко – спонсорството е по формулата „Пари за моята работа срещу реклама на твоето име (но без клип)“. Какъв е размерът на сумата, дадена от Пенков, не става ясно от заповедта на Чимев. Може обаче да се вярва на Воденичаров, че има начин да наруши правото на изразяване, без което свободата на словото е мираж.

Два анонса

Воденичаров е с престъпна организация в

магистратурата. Смятам да се занимавам в Откровение 2 с Благоевградската клетка. Блестят Вера Янева, Владимир Ковачев, от когото ми остана диспозитив за 100 000лв, Надежда Бенина, асистентите на Воденичаров в ПИФ Бельова и Росен Василев. Накрая е Аршинков, но не бива да се подценява. Съдиите от ВАС оформят софийската клетка от организацията на Воденичаров. Те ще бъдат евентуално в Откровение 3. Ще се занимавам с Константин Пенчев, председател на ВАС, Андрей Икономов, Еленков, не може без Диана Добрева, Светла Петкова. Читателят ще научи за Иван Раденков, че ЕС трябва да признае, че регулирам отношенията си с МС на РБ по формулата 25 е равно на 36.

Предсказания за 2008г.

ПИФ ще бъде закрит през 2008г., тъй като:

- Факултетът е с незаконен декан от години
- Нелегитимни са зам.-деканите **(на Воденичаров)** Миланов и Величков. Двамата отдавна са екс леге извън академичния състав на ЮЗУ, поради придобито право по чл. 328 КТ (на пенсия)
- Незаконен е и съставът на ОС на ПИФ
- ПИФ чрез Воденичаров извършва системно нищожен прием на студенти и докторанти
- изначална нелегитимност на ПИФ. Специалност История е в хуманитарната научна област, където по закон историци, философи и филолози са заедно
- Мирчев ще е с къс мандат на ректор на ЮЗУ
- ще се върна в ЮЗУ по съдебен ред, I will survive (Глория Гейнър).

Смях по време на чума

Историята с жалбата на Васил Мадолев не е с весело начало. БТК смени служебно телефона в Благоевград. Не очаквах да звъни. Мислех, че нещо не съм платил.

Мъжки глас (МГ): - Господин Дошков ?

ПД: -Да.

МГ: - Трябва да дойдете в РДВР, за да дадете обяснения по жалба.

- Каква жалба.

- Като дойдете, ще научите. Нали няма да се наложи да Ви призовавам с призовка. Елате най-късно до 2 следобед.

Отидох. Гласът беше на капитан.

- Г-н Дошков, познавате ли г-н Васил Мадолев?

-Да.

- Какво му казахте пред Гум.

- Ще ми предявите ли жалбата или си тръгвам. Избягнах глобата.

-Знаете, че мога да Ви задържа и след работно време. Няма да я повредите, нали. (Държи на разстояние жалбата на Мадолев)

- Няма. (Жалбата е от 3-4 реда. „Срещнах господин Дошков пред Гум. Той изказа шумно несъгласието си с решението на Комисията по етика при АС, която иска уволнението му . Моля РДВР да вземе необходимите мерки.“)

- Е? Какво му казахте.

- Невъзможно е да кажа това, което Мадолев не е написал.

- Господин Дошков, Мадолев работи за по-голям от мен.

- Знам.

- Нека се разберем. Ще дадете ли обяснение или не.

- Никакви обяснения. Къде протоколирате срещата.

-Господин Дошков, да говорим откровено. Уморен съм.

Вчера цял ден съм бил в циганската махала. Прибрах се след 10 вечерта. Голямото дете имаше рожден ден. Спеше. Усетих се, че съм без подарък. Жената се мръщи. Вече не помня от кога не съм я пипал. Мислех, че днес ще се прибера по-рано.

- Не мога да кажа нещо, което Мадолев не е отразил.

После лъже. Не беше сам. Мога да го докажа.

- Как не беше сам?

- Беше с жена. Не познавам съпругата. Може да е кривнал.

К (гневен): - Сега си обяснявам защо нищо не е написал.

Как бяха.

П.Д.: - „Ръка в ръка ми вплела“.

К (нервен): - Напишете това и край.

П.Д.: - Изключено.

- Ако напишете това и го подпишете, ще направя предупредителен протокол на Мадолев да не Ви доближава.

- Ами семейството му.

- Какво те интересува. Да си плаща.

Подписах обясненията и направо при М.Л., когото чаках пред Гум.

-Познаваш ли жената на Мадолев.

М.Л.: - Вчера ги видях на главната. Късо постригана.

Боядисана, нещо средно между бакърено и русо.

Мадолев не беше кривнал.